

علی اکبر شیدا

علی اکبر شیدا (۱۳هـ.ق.) فرزند شاه ولی در شهر شیراز متولد و در تهران به سلک درویشان خانقاه صفی علیشاه پیوست و تا پایان عمر نیز در همان خانقاه زیست. علاقه و اعتقاد او به خانقاه و طریقت درویشی به حدی بود که تصنیفی زیبا در مایه سه گاه با نام «مولود نبی» ساخت که یکی از بهترین آثار هنری او به شمار می رود.

میرزا علی اکبر شیدا را باید پایه گذار اصلی تصنیف و ترانه به معنی و مفهوم امروزی بدانیم. او راهگشا و راهنمای عارف در تصنیف سازی بود و به عبارت دیگر تاریخ تصنیف سازی و ترانه سرایی در ایران با شیدا آغاز می شود؛ چه تصنیفهای پیش از او، هرگز شکل تصنیفهای او را نداشته و با شعر و موسیقی تا این حد همگام نبوده است.

«علی اکبر شیدا، موسیقیدان و شاعر تصنیف ساز ایرانی که تصانیف او مقبول عموم بود و عارف او را بر خود مقدم می دانست و از او به نیکی یاد کرده است. شیدا مردی درویش و وارسته بود، مختصر سه تازی میزد و خط نستعلیق را هم خوش می نوشت. آهنگها و اشعارش بسیار مطلوب و دلنشین است. قلبی پر از مهر و وفا - که همواره به کمند عشق زیبا رویان گرفتار بود - داشت. آهنگهای او - با آنکه متجاوز از ۵۰ سال از تاریخ سرودن آنها می گذرد، هنوز دارای لطف و جاذبه است.»

منبع: مردان موسیقی سنتی و نوین ایران (جلد اول، صفحه ۱۹-۱۸)
تالیف: حبیب اله نصیری فر

شهر آشوب

سایت فرهنگی و هنری شهر آشوب، پشتیبان فرهنگ و موسیقی ایرانی